

Vědomí vin

Božena Cibulková

Vinou je:

Znesvěcení Božích tajemství života všemi formami rouhání: pohrdáním, posměchem, hanlivou, provokativní výsměšnou řečí, jíž se znevažuje a vyvrací jsoucnost Boha.

Myšlení plné odporu vůči Bohu.

Přímé rouhání, jímž je posměch a pohrdání Bohem v myšlení, v tichém i hlasitém slovu, skutku, kterým je odvádění druhých z cesty víry k neblahým postojům a projevům nevěřícího, skeptika, rouhače i posmívajícího se.

Popírání skutečnosti Boha, tvrdé, absolutní.

Znevažování, zlehčování posvátných úkonů i svatých jmen, jimiž je Bůh projeven a v nich uctíván.

Neuctivé vyslovování svatých jmen, jimiž je Bůh projeven a v nich ctěn na Zemi.

Chladná lhostejnost k Bohu, k Jeho tajemstvím a pravdám, dobru a lásce, k otázkám spásy a duchovního vzestupu duše vlastní i celého lidstva.

Neúcta k životu svému i každému.

Posuzování a odsuzování životních jevů zlou vůlí bez snahy hledat a poznat jeho řády, skryté souvislosti, vztahy věcí a bytostí, hluboké příčiny jejich existencí.

Odmítání, snižování a pronásledování těch, kdo jsou duchovními učiteli a kazateli, kněžími, prostými i osvícenými, malými i velkými apoštoly, proroky.

Neúcta k rodičům, nelaskavé, příkré jednání s nimi i blízkými v rodině blízké i vzdálené.

Opomíjení i vědomé nedbání povinné péče o jejich život, duchovní stav i hmotné zabezpečení v rámci vlastních možností.

Narušování bratrských vztahů.

Rozvracení rodinného soužití svého i jiných, také národního společenství, jeho svornosti a míru.

Vyhledávání sporů, jejich začínání od sebe a úmyslně prodlužované.

Odmítání smíru a přátelských vztahů.

Nepravdivé svědectví škodící úmyslně i pod vlivem okolností.

Odvržení i zavržení.

Zřeknutí se, odvrhnutí i lehkovážné opuštění bytostí postavených osudově do dané blízkosti, vztahu lásky, přátelství i rodinného soužití, nebo potřebných různého přispění tělesného, duševního i hmotného.

Vážnými, prokazatelnými příčinami nezdůvodněné rozvazování manželských svazků nebo jejich uvolňování lehkovážným ujednáním, zvlí, vášněmi, necitelnosti, sobeckými nízkými žádostmi a bez smyslu pro povinnost, službu a pomoc spolužijících.

Zrušení početí nemající osudově předem dané důvody nemocí matky, zatížením zúčastněných rodů psychickými úchylkami nebo těžce léčitelnými poruchami mozku či nervového ústrojí; zrušení nese tyto stupně viny: je-li starší tří měsíců, rovná se vině zabití těla, je-li mladší, rovná se vině těžkého ublížení na těle.

Přerušování začátků početí stává se velkým dluhem oné bytosti, žádající vysoce záslužné a cenné služby mateřství a otcovství, protože pro svůj vývoj a postup potřebuje pozemské možnosti života.

Jejich odřeknutí nese do budoucna nutnost vyvažovat žádané služby jinými formami pomoci.

Mohou se naplnit za příznivých okolností již zde, ale také se nesou, nelze-li jinak, až na onen

svět.

Zrození lidské bytosti je nesmírně závažnou záležitostí její i dílem Boha. Jako takové je v řádu věcí i přísných zákonitostech souvislostí.

Každé odmítání početí zavazuje zúčastněné k povinnosti osobním údělem přispívat k neosobnímu blahu, zahrnovat do své pozornosti, péče a služby celý lidský svět, zvláště děti, nemocné, hmotně strádající, duševně zaostalé a trpící bytosti.

Kdo opomíjí, nedbá, nechce pracovat pro blaho všech, posloužit svou vlohou v rámci možností a daných okolností, a přitom odmítá příchod nového člověka, který by třeba více a lépe pomáhal lidem než ten, kdo žádá o službu rodičovskou, uzavírá si cestu do vlastního života míru a blaha na dlouhý čas. Vstupuje do následků vin.

Všechny formy krutosti, tvrdosti a bezohlednosti.

Násilný čin usmrcující nebo zmrzačující tělo, působící bolest, neschopnost práce a normálního pohybu.

Týrání slabšího či jinak nemohoucího člověka i každého živého tvora.

Tichý myšlenkový nebo slovem pronesený souhlas s tvrdými činy, z nichž plyne tělesné nebo duševní utrpení, odnětí důstojnosti lidství.

Necitelnost k prosbám a potřebám žádajících, potřebujících pomoci a přispění slovem i skutkem.

Vyhrožování zlými činy.

Hrubé využívání slabých a tělesně méněcenných.

Vnitřní i zjevné pohrdání jinými, jejich zjevné ponižování a zesměšňování.

Osočování skryté, záludné.

Vlastní vyvyšování se z pýchy a samolibosti.

Úmyslná lež z nízkých pohnutek.

Zneužívání důvěry, přátelství a lásky pro úzce osobní výhody.

Netečnost nebo přitakání zjevné a prokázané nespravedlnosti.

Přitakání ke zjevné křivdě a nespravedlnosti.

Útisk z moci dané, zděděné nebo získané násilným způsobem.

Přísahy vědomě křivé, lživé.

Zákeřnost s úmyslem poškodit nebo zarmoutit druhé.

Nízká hrubá neřestnost.

Vědomé klamání z pohnutek ziskuchtivosti a ctižádosti.

Předstírání lásky, její klam.

Zrada přátelství, člověka, národa.

Prozrazení svěřených závažných tajemství.

Zneužívání rozumu pro spekulace.

Chytračení se zlým úmyslem.

Nadměrný blahobyt a užívání hmotného bohatství v blízkosti těch, kdo strádají a mají nedostatek potřebností.

Radost z utrpení druhých.

Nepřiměřené a špatné odměňování prokázaných služeb a práce všeho druhu.

Využívání a zneužívání slabosti a nevědomosti druhých.

Lhostejnost ke strádání lidí, k povinnostem křesťana.

Zotročování jakýmkoli způsobem.

Pyšné a panovačné jednání, chování, řeč.
Násilné vydobývání a vymáhání si tělesných rozkoší.
Všechny formy neukázněných vášní a nenormalit.
Snižování důstojnosti a jména člověka u jiných i vlastním špatným příkladem.
Násilné vydobývání si moci a vlády nad druhými.
Všechny formy lakoty, její projevy ve vlastním myšlenkovém světě a ve slovech a skutcích zjevných.
Lichvaření všech způsobů s hmotnými věcmi i kulturními hodnotami.
Zmocňování se majetku nečestností nebo násilím.
Všechny intriky k oklamání nebo ublížení.
Nesplnění závažných slibů a úmluv, jež jsou zárukou dobrého vztahu věcí i lidí.
Tvrdé odmítnutí možné pomoci potřebným nemocným, starým a dětem; jsou-li sirotci, je to zvláště silně přitěžující okolnost.
Myšlenky a slova vyhrocené závisti.
Vymýšlení zlého slova a činu.
Přání zlého druhým.
Zatvrzelost v nepřátelství, neschopnost odpuštění.
Všechny projevy nenávisti a hněvu.
Hrubé pomluvy.
Příkrá odsuzování, vyhledávání chyb na druhých.
Radost z neštěstí druhých a přispívání k němu.
Postranní cesty, úmysly nečestné a velmi sobecké.
Jakékoli vydírání.
Pronásledování z nepřátelství, ze zlého přání ublížit.
Pomstychtivost v myšlenkách, slovech i skutcích.
Sobectví v malém i velkém měřítku.
Lstivé, úskočné jednání a dvojí tvář, zjevné i těžko postřehnutelné za maskou zdánlivé vlídnosti.
Bezcitnost ve všech projevech a formách.
Proklínání.
Všechna slova i skutky křivdy.
Všechny činy válek.
Všechno, co druhým způsobuje těžké utrpení, bere jim dobré jméno, čest, nezbytnou obživu, uplatnění, schopností i možnosti poučení a duchovního růstu.
Přivlastnění si neprávem jakýchkoli hodnot vyšších z duševní práce a inteligence druhých v umění, vědě, technice.
Využívání nevědomostí, vnitřní i zjevné slabosti druhých.
Vnášení rozkolu do lidských vztahů.
Nesvornost.
Nenávist.
Násilné činy.
Příkré zneuznání schopností druhých lidí, jejich snížení, zlehčení a posměch z nich.

Odmítání potřebné služby lidem z lenivosti a pohodlí vlastního těla, z lehkomyšlnosti nebo nesprávné hrdosti.

Lehkovážné vydávání do nebezpečí života svého i druhých.

Sebevraždy ve skutku i v jejich pokusech a úmyslech.

Vědomé odnětí cti bližním pro vlastní vyvýšení nebo z hněvu a touhy po pomstě.

Řeč utrhačná, nízká a nemravná.

Nízká a útočná ctižádost, z níž jiných vzcházejí nesnáze a bolesti.

Vědomá snaha druhé ponížit, sebe vyvýšit.

Vědomá vůle škodit a ubližovat.

Pustošení hodnot vydobytých prací jedince i lidstva.

Úmyslné a bezpříčinné trápení zvířat, ptactva a všech drobných tvorů Země.

Lehkovážné ničení přírody.

Posměch z chyb a vad nebo tělesné nemohoucnosti či stáří lidí.

Příkré a hrubé jednání.

Tvrdá a zraňující slova.

Zlé smýšlení a mluvení o druhých.

Řeč zlehčující a snižující mateřštinu.

Opomíjení konání dobrých skutků.

Každé včas neopravené vybočení z cest míru se všemi a lásky ke všem.

Každá z uvedených vin vylučuje člověka z duchovní cesty, i kdyby měl sebevětší teoretické duchovní vědění a chtěl nést označení duchovní člověk, jako takový se cítil a domníval se jím být.

♥3 Tyto zásady sdělila Božena Cibulková (1914 - 1995): [Vnitřní obroda](#)

